

ara mız da

Sayın üyemiz,

ülkemiz bir yandan uluslararası toplantılarda tekellerin sömürüsüne karşı ekonomik bağımsızlığı savunan bildirgele-
rin altına imza atarken, diğer yandan emperyalizmin finans kuruluşları IMF ve Dünya Bankası ile daha sıkı bağımlılık ilişkileri getiren anlaşmalar yapıyor. Dünya Bankasının verdiği uzun vadeli kredileri ülke ekonomisini denetleme aracı olarak kullandığı bilinmekte. Daha önce Afşin-Elbistan projesine kredi vermek için TEK'in zam yapmaya zorlanmasında olduğu gibi, sistemin özünden kaynaklanan bunalımların yükü her zaman işçi ve emekçi sınıfların omuzlarına biniyor. Dünya Bankası ve onun ülkemizdeki bir kuruluşu olan Türkiye Sınai Kalkınma Bankası; emperyalizmle bağımlılığı sürdürmek için, büyük sanayi projelerinden çok, tarım ve küçük sanayi dallarında kredi vermeyi tercih etmektedir.

Öte yandan, sosyalist ülkelerle ekonomik ilişkilerin geliştirilmesi; bu ülkelerin uzun vadeli, çok düşük faizli kredilerine yönelmesi gerçekçi bir yaklaşımdır. TMMOB tarafından geçtiğimiz günlerde açıklanan "İSDEMİR Dosyası" adlı rapor, SSCB'den sağlanan kredi ve teknoloji ile kurulan iskenderun Demir - Çelik Tesislerinin ülke ekonomisi için taşıdığı öneme değinmekte, İSDEMİR'in kuruluş ve üretim aşamalarında içinde yaşadığımız düzenden yansıyan yapısal aksaklıkları vurgulamakta ve MC dönemlerinde gerçekleştirilen faşist kadrolaşmayı sergilemektedir.

Bugünkü iktidarın, "Madenlerin Devletleştirilmesine İlişkin Yasa Tasarısı", Enerji Ajansından ayrılınması gibi olumlu girişimlerinin, bu konulardaki kaygılar da gözardı edilmeksizin desteklenmesi gerekir. Odamız, kendi meslek alanını da ilgilendiren bu ve benzeri gelişmeleri yakından izlemekte ve yanında yer almaktadır.

Geniş kitlelerin yaşam koşullarını bir ölçüde iyileştirmek savıyla hazırlanan vergi yasa tasarısı ise kamuoyunda yoğun tartışmalara yol açmıştır. Sermaye çevrelerinin kendi çıkarları açısından karşı çıktıkları tasarının, çalışanlar için de ileri bir adım sayılmakla birlikte, yetersiz olduğu gözlemleniyor.

Yurt çapında artan baskı ve terör olayları, egemen güçlerin sömürüyü sürdürme, toplumsal muhalefeti sindirme çabalarından doğuyor. Malatya olayları bunun en son örneği. Bu gerçekler gözardı edilerek polisiye tedbirlerle yetinilip baskı ve zulmün asıl kaynaklarının üzerine gidilmedikçe, faşizm eğilimlerinin yokedilemeyeceği bilinmelidir.

Antifaşist mücadele antiemperyalist mücadeleyle bir bütündür. Emperyalizm dünya ölçüsünde savaş kışkırtıcılığını sürdürür ve silahlanma yarışını hızlandırırken, ülkemizde deirokratik kitle örgütleri ve siyasal kuruluşların NATO'ya karşı etkin bir kampanya yürüttükleri bu günlerde; ulusal bağımsızlığı yokeden ikili anlaşmalar, Amerikan üsleri ve ambargo konusundaki ödün verir tutumunda onaylanması beklenemez.

Saygılarımızla,

YÖNETİM KURULU